

USPJEH NAJMANJE ŠEST DOMAČIH KINOFILMOVA BIT ĆE PRIKAZANO NA FESTIVALU U PULI

Produkcijski bum u Areni

Na idućoj Puli trebali bismo vidjeti 6 ili 7 domaćih naslova koji su od početka smišljeni kao kinofilmovi. Razlozi filmskog buma kriju se u pravom mnoštvu nezavisnih producentskih tvrtki

Jakov KOSANOVIC

Stvari su se bitno promijenile u hrvatskom filmu. Zakon o filmu je pred vratima, država i televizija odlučile su sufinancirati deset naslova u ovoj godini, od toga se barem polovica već snima, a filmovi koji su proteklu godinu proveli po kinima i festivallima ("Karaula", "Što je muškarac bez brkova", "Put lubenica", "Sve džaba") povuknuli su glavne nagrade i bezuvjetne hvale, kako domači i vani.

Proizvodna renesansa

Na idućoj Puli trebali bismo vidjeti šest domaćih filmova koji su od početka mišljeni kao kinofilmovi, dakle, ne kao filmovi realizirani za televiziju i kasnije prebačeni na 35 mm vrpcu. Riječ je o filmovima koji su završeni još prošle godine, kao što su "Živi i mravi" Kristijana Milića, "Pjevajte nešto ljubavno" Gorana Kulenovića, "Moram spavat, andele" Dejanice Ačimovića, "Pravo čudo" Lukasa Nole i "Kradljivac uspomena" Vicka Ruića, dok je "Armin" Ognjena Svilicića već imao i svoju svjetsku premjeru na 57. Berlinaleu. Postoji mogućnost da vidimo i sedmi

Vespažjanov amfiteatar, svezvremena pozornica hrvatskoga filma

film, "Ničiji sin", Arsenija Antonija Ostojića, koji se u ovom trenutku snima.

Ovakva proizvodna renesansa, međutim, ne može biti tek pukom posljedicom

scenarističkog i redateljskog nadahnuća, jer teško je obraniti argument kako stvaralačkog potencijala ranije nije bilo. Razloge filmskog buma treba tražiti u pravoj

maloj mirijadi nezavisnih producentskih tvrtki koje su u meduvremenu zavedene na zagrebačkom Trgovačkom sudu, i koje već nekoliko godina kopaju moguće

izvore nacionalnog i međunarodnog financiranja.

Interfilm, Alka Film, Propeler Film, Viziye SFT, Maxima Film, Tuna Film, Croatia Film, Telefilm, Ki-

Arsen Anton Ostojić: Kvantiteta rada kvalitetu

Nakon 2000. nastupila je veća sloboda s političke strane, mogućnost većeg stvaralaštva uzrokovana je bumerom produkcije, a time i kvalitete. Sada radimo dvostruko više nego prije 10-ak godina i logična je floskula da kvantitet rada kvalitet. Međutim, stvoren je i elan koji se pozitivno odražava na jedno i drugo. Moj producent, Jozo Patljak iz Alka Filma, pravil je primjer nezavisnog producenta kojeg je iznjedrilo novo vrijeme. Realizirao je šest filmova mimo natječaja Ministarstva kulture. Koliko mi je poznato, samo je s mojim filmom "Ta divna splitska noć" ostao na pozitivnoj nu-

li, tako da to što je još u poslu isključivo je stvar dobre volje, ili onog elana kojeg sam spomenuo.

Za film koji upravo snimam, "Ničiji sin", Patljak je prvi put prošao na natječaju Ministarstva kulture, i to isključivo zahvaljujući dosadašnjem uspjehu njegove tvrtke. Treba znati da me on potaknuo na "Tu divnu splitsku noć", a za "Ničiljeg sina" on je pronašao dramu Mate Matišića dok je još bila u formi rukopisa. Snimanje je u punom jeku, ovoga trenutka ne znam hoćemo li stići do pulskog festivala, ali recimo da postoje dobri izgledi.

norama, Korugva, Maj Film, Duga film, Družba, DA Film... imena su s kojima prosječni građanin Hrvatske nije upoznat, barem ne u jednakoj mjeri kao što je s mastodontskim institucijama tipa Hrvatska radiotelevizija, odnosno, Jadran Film i Croatia Film.

Tržišna borba protiv planske proizvodnje

Neke su od ovih tvrtki "one man team" program (Korugva, Maj film, Družba, DA Film...) ili izvršne filijale većih tvrtki, osnovane samo za potrebe određenog filma, a neke imaju vlastitu tehničku opremu, ljudi i filmski portfelj (Interfilm, Viziye SFT, Alka film...). Međutim, ono što je bitno jest činjenica da je filmska produksijska parcerizacija doveo do tržišne borbe, u kojoj je stari model planske proizvodnje od pet-šest naslova godišnje zapreten u moru birokratsko-administrativnih procedura - jurska kultura u izumiranju. Možda je jednostavno riječ o tome da smo počeli osjećati utjecaje stava koji je prije nekoliko godina zauzeo hrvatski ministar kulture Božo Biškupić: "Producija filma ne može ovisiti samo o sredstvima državnog proračuna i mi smo dužni učiniti sve u okviru djelokruga kako bi se to stanje promjenilo nabolje". Složeni odnosi ljubavi i mržnje kojih vezuju naše filmske radnike i Televiziju, Televiziju i Ministarstvo, Ministarstvo i filmaše, čini se, konično su počeli pucati po šavovima, oslobadajući nešto što bi se skoro moglo pretvoriti u razgovjetan, standardiziran i svjetski reprezentativan kinematografski isječak.